

จินตนาการจากเครื่องมือเครื่องใช้ชาวนา
IMAGE TO FARMER LIFE STYLE



เลขหมู่.....
เลขทะเบียน... 49744
วัน, เดือน, ปี 1 2 ส.ค. 2547

b.....
i.....


ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

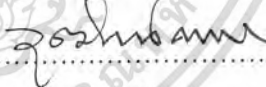
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

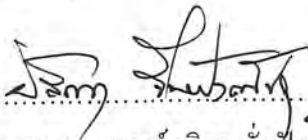
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติลา จันผิงเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	จินตนาการจากเครื่องมือเครื่องใช้ชาวนา
	IMAGE TO FARMER LIFE STYLE
ชื่อ	นายสุพรรณ หารลือ
สาขาวิชา	ประติมากรรม
ภาควิชา	จิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2545
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์

บทคัดย่อ

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง สะท้อนงานศิลปะนิพนธ์ในสาขาประติมากรรม ซึ่งมีแนวความคิดที่แสดงถึง วิถีชีวิตของชาวนาในอดีต ที่ข้าพเจ้าผูกพันมาตั้งแต่เยาว์วัย โดยได้นำเอา รูปแบบของเครื่องมือเครื่องใช้ของชาวนาอย่างเช่น คันไถ แอก เชือกป่าน ที่ใช้ในการทำนาเป็นรูปแบบในการสร้างสรรค์งาน ปัจจุบันอุปกรณ์ที่สร้างจากภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มจะสูญหายไปเรื่อยๆ เนื่องจากยุคสมัยเปลี่ยน ชาวนาหันมาใช้เครื่องยนต์ในการทำนากันมากขึ้น ข้าพเจ้าได้มองย้อนไปถึงอดีตที่มีการทำนาแบบเดิม จะมีความเหมาะสมกับฐานะของเกษตรกรในเมืองไทยมากกว่าที่จะนำเอาเครื่องยนต์มาใช้ให้เกิดการสิ้นเปลือง เกิดหนี้เกิดสินขึ้นกว่าเดิม ในการสร้างโครงการนี้ข้าพเจ้าก็ได้ศึกษาถึงวิถีชีวิตของชาวนาในปัจจุบันด้วย ข้อมูลได้มาจากบ้านเกิดของข้าพเจ้าเองและนำข้อมูลเหล่านั้นมาสื่อในงานศิลปะ โดยสร้างภาพร่างขึ้นมาในแต่ละขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ร่างลายเส้นดินสอให้เป็นรูปทรงที่เลียนแบบจากข้อมูลที่ได้ถ่ายภาพมา เขียนให้เป็นรูปทรงต่างๆเลียนแบบการไถนาที่มีการใช้แรงงาน แต่ตัดทอนรูปทรงให้มีความจำกัดอยู่ในตัวงาน เมื่อได้รูปทรงที่เป็นลายเส้นก็นำมาเป็นต้นแบบในการสร้างภาพร่างที่เป็นภาพ3มิติคือภาพร่างลอยตัว ชิ้นแรกข้าพเจ้าคำนึงถึงรูปทรงกับความรู้สึกในการไถนา จะมีการลากคิงของเชือกป่าน ชิ้นต่อมาจะมีการใช้รูปทรงของแอก ที่เป็นวงโค้ง รวมไปถึงรูปทรงที่เลียนแบบมาจาก งอนไถ หางไถ และผานไถ เมื่อสร้างภาพร่างเป็นต้นแบบได้ก็เริ่มสร้างงานจริง ซึ่งใช้วัสดุที่เป็นเหล็กสร้างขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงพลังของรูปทรงโดยใช้เหล็กเส้นปล้องอ้อยสื่อค่าแทนเชือกป่านในการลากคิง หมายถึงการใช้แรงงานของชาวนา การพันสีแดงที่หมายถึงเลือดเนื้อของชาวนา สีทองหมายถึงสิ่งที่มีคุณค่า ควรแก่การอนุรักษ์และหวงแหน งานประติมากรรมในโครงการศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้ามีอยู่ 2 ชิ้น งานจะเน้นสร้างให้มีขนาดใหญ่เพื่อให้ผลงานแสดงออกในด้านความมีพลังนอกจากความเด่นในเรื่องของขนาดแล้วสีสันในผลงานก็จะมีสีแดงที่ตัดกันกับสีทองในปริมาณ 70-30 เปอร์เซ็นต์ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และคุ้มครองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงคุณบิดา มารดาที่ได้อบรมเลี้ยงดูด้วยความรักและเอาใจใส่มาโดยตลอด และขอบคุณพี่ๆ น้องๆ ของข้าพเจ้าที่ได้ช่วยเหลือในเรื่องค่าเล่าเรียนเสมอมา ตลอดจนขอขอบพระคุณผู้มอบทุนของบริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด และบริษัทสหวนิช จำกัด ที่ได้ส่งเสริมในเรื่องทุนอุดหนุนแก่ข้าพเจ้า ตลอดจนครูบาอาจารย์ที่เป็นผู้ชี้แนะหนทางในการศึกษาเล่าเรียน จนข้าพเจ้าสามารถศึกษาเล่าเรียนในสาขาวิชาประติมากรรม ได้ปฏิบัติและสร้างสรรค์ผลงานในหัวข้อ “จินตนาการจากเครื่องมือเครื่องใช้ชาวนา” สำเร็จตามความประสงค์ได้เป็นอย่างดี



ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก-ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	9
แนวความคิดสร้างสรรค์	12
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	13
ภาพร่างและคาร์พัฒนาภาพร่าง	15
กระบวนการสร้างงาน	15
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	17
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	17
การจัดองค์ประกอบศิลป์	19
5 บทสรุป	21
บรรณานุกรม	22
ผลงานศิลปะ	24
ประวัติผู้เขียน	26

ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่		หน้า
1.	ภาพประกอบแหล่งที่มาแห่งความบัลคลาใจ	4
2.	ภาพประกอบอิทธิพลที่ได้รับ	10
3.	ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	14
4.	ภาพประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	17
5.	วิเคราะห์องค์ประกอบ	19
6.	ผลงานศิลปะ	24



บทที่ 1

บทนำ

ชีวิตครอบครัวของข้าพเจ้ามีอาชีพทำนา ทำให้ได้สัมผัสอยู่กับชีวิตแบบชาวนามาตั้งแต่เยาว์วัย รู้สึกถึงความผูกพันที่มีต่อบ้านเกิด และจดจำการดำรงชีวิตแบบชาวนาได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจึงสะท้อนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นวิถีชีวิตเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ของชาวนา ยกตัวอย่างเช่น คันไถ แอก เชือกป่าน เป็นต้น เครื่องมือเหล่านี้ ชาวนาใช้ในการไถพรวนดิน ก่อนที่จะลงมือปักดำต้นกล้า คันไถ เป็นเครื่องมือที่ใช้ไถนา ส่วนใหญ่ชาวนาจะสร้างและประกอบขึ้นเอง คันไถนั้นมีอยู่ 2 ประเภท คือ คันไถที่ทำจากไม้ และคันไถที่ทำจากเหล็ก คันไถที่ทำจากไม้จะมีการตกแต่งลวดลายที่ดูสวยงาม ก่อนที่จะถึงฤดูการทำนาชาวนาจะเตรียมเครื่องมือไว้แต่เนิ่น ๆ เมื่อถึงเวลาทำนาแล้วจะได้ไม่เสียเวลา การประกอบคันไถนั้น ต้องมีความชำนาญอยู่พอสมควร ซึ่งเวลาในการประกอบคันไถค่อนข้างนาน ตั้งแต่ 1 อาทิตย์ ถึง 2 อาทิตย์ ขึ้นไป เพราะต้องทำคันไถสำรองไว้หลาย ๆ คัน ชาวนาบางคนไม่นิยมสร้างคันไถเอง เพราะเสียเวลาโดยซื้อจากร้านจะเป็นคันไถแบบเหล็ก ที่มีความแข็งแรงกว่าคันไถที่เป็นไม้ แต่คันไถที่เป็นแบบเหล็กจะหนักกว่าคันไถที่เป็นแบบไม้ อย่างไรก็ตาม คันไถที่เป็นแบบไม้และเหล็กยังต้องมีส่วนประกอบต่าง ๆ รวมอยู่ ก็คือ หางไถหรือด้ามไถ เป็นคันจับสำหรับบังคับในการไถนา งอนไถ เป็นตัวที่ต่อกับหางไถ ยื่นไปข้างหน้าสำหรับคล้องกับเชือกป่าน เพื่อให้วัวลากคันไถอีกที ใบไถหรือผานเป็นตัวสำหรับไถดินให้พลิกกลับตัวรองใบไถหรือธรณีไถจะติดอยู่ส่วนล่าง เป็นเสมือนหางเสือ เพื่อบังคับให้คันไถเดินไปตามทิศทางที่คนไถนาบังคับ ส่วนใหญ่จะใช้ไม้ทำ

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ชาวนาจะเตรียมสำรองไว้ในยามที่คันไถชำรุด จะได้ไม่เสียเวลานานในการซ่อมคันไถ เพราะการไถนาต้องเร่งทำให้เสร็จก่อนฤดูน้ำหลาก ซึ่งในฤดูน้ำหลากน้ำจะขึ้นจะทำให้มองเห็นรอยไถและดินที่กลับก็จะไม่สม่ำเสมอ เมื่อถึงคราวปักดำต้นกล้า ฉะนั้นคันไถจึงเป็นเครื่องมือสำคัญอีกชิ้นในการทำนา รองลงมาก็คือแอกที่สำหรับคาคอของวัวกับควาย

แอกจะมีรูปร่างโค้งงอพอดีคับคอของวัวและควายที่ใช้งาน แอกจะทำจากไม้ได้อย่างเดียวเพราะไม่มีคุณสมบัติเบาไม่บาดคอของวัวกับควายเวลาเทียมแอก การประกอบแอกชาวนาจะใช้วิธีตัดไม้ให้โค้งตั้งแต่ไม้ยังเป็นกิ่งอ่อน ๆ หรือหาไม้ที่แก่แล้วแต่มีรูปร่างโค้งงอเหมือนแอกนำมาตัดแต่งด้วยขวานและมีด ตะไบให้แอกมีความเรียบ ซึ่งชาวนาจะมีความรู้ในการประกอบแอกได้เป็นอย่างดี เนื่องจากได้เรียนรู้ถึงประสบการณ์จากพ่อและเพื่อน ๆ ชาวนาคู่ด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นวิถีชาวนา โดยมุ่งเน้นถึงเครื่องมือ เครื่องใช้ของชาวนา เพื่อให้เห็นถึงบทบาทของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ทำนา ตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน สร้างสะท้อนออกมาเป็นโครงการด้านศิลปนิพนธ์ ในสาขาประติมากรรม ประกอบกับความทรงจำที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสกับชีวิตของชาวนามาตั้งแต่เยาว์วัย เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ชาวนาใช้ในการทำนาล้วนสร้างขึ้นจากฝีมือและความคิดของชาวนาเอง ครั้นเวลาได้ผ่านไปเครื่องมือต่าง ๆ ในการทำนา ก็ถูกปรับเปลี่ยนสภาพไปเรื่อย ๆ เช่น คันไถตั้งแต่เดิมที่ยังใช้ไม้ทำ ก็เปลี่ยนมาเป็นใช้เหล็กทำ ซึ่งมีราคาแพงขึ้นกว่าเดิม ข้าพเจ้าได้เห็นความเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ตลอดมา แม้แต่คันไถที่ใช้เทียบกับวัวควาย ก็หมดความนิยม เกือบสูญหายไป เพราะได้มีการนำเอาเทคโนโลยีทางด้านเครื่องยนต์มาใช้แทน ซึ่งสะดวกและรวดเร็วกว่า ดังนั้นคันไถในปัจจุบัน จึงมีสภาพเป็นแค่วัตถุไร้ค่า ถึงจะหลงเหลืออยู่ก็เป็นเพียงแค่ เครื่องประดับที่แขวนตามข้างฝาบ้านหรือประดับตามรั้ว ตามคับเพื่อชีวิตเท่านั้นเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำเสนอเรื่องราว การเปลี่ยนแปลงของวิถีชาวนาที่มีมาตั้งแต่อดีต เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ ในการทำนา ที่ให้เห็นและสัมผัสมาตั้งแต่เยาว์วัย
2. เพื่อสร้างและสะท้อนถึงการใช้แรงงานของชาวนา ที่ต้องทำงานลำบากผ่านความทุกข์ยากมากมาย ก่อนที่จะกลายมาเป็นข้าวหล่อเลี้ยงชีวิตของทุกคน
3. เพื่อไม่ให้คนรุ่นหลังหลงลืมถึงบทบาทของคันไถ ที่เป็นเครื่องมือในการทำปลูกข้าว ซึ่งบรรพบุรุษได้สร้าง เป็นมรดกสืบทอดกันมา

ขอบเขตของโครงการ

1. เนื้อหาเป็นการสร้างสะท้อนถึงเครื่องมือใช้ต่าง ๆ ของชาวนา เช่น คันไถ แยกเชือกป่าน ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะในสาขาประติมากรรม
2. แนวทางในการสร้างสรรค์ เป็นงานประติมากรรมผสม เชื่อมเหล็ก + ประกอบไม้ เป็นงานประติมากรรมแบบเหมือนจริงและกึ่งนามธรรม
3. กรรมวิธี สร้างจากเหล็กแผ่นโดยเชื่อมประกอบเป็นฟอร์มต่าง ๆ ตามภาพร่างใช้เหล็กเส้นปล้องอ้อย แทนค่าของเชือกป่าน พันสีแดงแสดงถึงเลือดเนื้อของชาวนา และพันสีทองแสดงถึงควมมีคุณค่าที่ควรอนุรักษ์และหวงแหน
4. จำนวนผลงานมี 2 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 150 x 250 x 160 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 480 x 700 x 400 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ทุ่งกุลาร้องไห้จัดเป็นพื้นที่ทำการเกษตรที่ใหญ่ที่สุดในเขตของภาคอีสานตอนล่าง เพราะมีบริเวณครอบคลุมไปถึง 6 จังหวัด ตั้งแต่จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ มหาสารคาม และจังหวัดอุบลราชธานี อาชีพหลักของเกษตรกรในพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ก็คือ การทำนาปลูกข้าว ข้าวหอมมะลิ จัดเป็นผลผลิตที่ได้มาจากเกษตรกรของทุ่งกุลาร้องไห้เสีย เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งครอบครัวของข้าพเจ้าก็มีอาชีพทำนาอยู่ในพื้นที่ของทุ่งกุลาร้องไห้เช่นกัน เป็นพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ที่อยู่ในเขตของจังหวัดสุรินทร์ ทำให้ข้าพเจ้าจดจำได้ถึงวิถีชีวิตของ ชวนาตลอดมา มีความผูกพันต่อครอบครัวและบ้านเกิดเสมอ จึงนำเรื่องราววิถีชีวิตของ ชวนามาสร้าง สะท้อนเป็นงานศิลปะในโครงการศิลปนิพนธ์ สาขาประติมากรรม แสดงออกมาในเรื่อง จินตนาการ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ชวนา ใช้ทำนาในอดีต เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้ายัง เด็ก จำได้ว่าเทคโนโลยียังไม่มืบทบพทในการทำนา ชวนาจะใช้แรงจากวัวควายอยู่ เครื่องมือ ในการทำนา ชวนาจะประกอบขึ้นเองตามภูมิปัญญาของชาวบ้าน ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย ได้มากที่เดียวเครื่องมือที่ใช้ในการทำนามีลักษณะแตกต่างกัน แล้วแต่ความสำคัญของการใช้ งาน เมื่อเข้าสู่ฤดูทำนามีการไถพรวนดินเป็นลำดับแรกหรือเรียกว่า ไถตะ เครื่องมือในการ ไถนาก็จะมีอย่างเช่น คันไถ แอก และเชือกป่านเป็นต้น เครื่องมือต่าง ๆ เหล่านี้ข้าพเจ้าเคย ใช้และรู้จักประกอบแก้ไขเองได้ในยามที่เครื่องมือชำรุด เมื่อเข้ามาสู่ในยุคเทคโนโลยีเครื่อง ยนต์ชวนาต่างก็ยกเลิกการทำนาแบบเดิม ขายวัว ขายควายเพื่อนำเงินไปซื้อ เครื่องยนต์มา ใช้แทน ซึ่งมีความสะดวกสบายและรวดเร็วกว่า อุปกรณ์ในการทำนาแบบเดิม ก็ถูกละทิ้ง หรือเก็บไว้เป็นแค่ของสะสม ข้าพเจ้าถึงเห็นถึงความสำคัญของอุปกรณ์ทำนาแบบเดิม ที่มีความเหมาะสมมากกว่า การใช้เครื่องยนต์ เนื่องจากมีความประหยัด และลงทุนน้อย เพราะ อาชีพทำนาส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจนอยู่ ถ้าหากชวนายังใช้เครื่องมือแบบเดิมอยู่ การลงทุน ทำนาก็จะน้อย หนี้สินของชวนาจะไม่มีเพิ่ม ชวนาชนบทจะได้ไม่ต้องทิ้งไร่นามาหางานทำ ที่เมืองหลวง ก่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ในสังคมเพิ่มขึ้นอีก ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวต่าง ๆ ของ เครื่องมือ เครื่องใช้ของชวนามาสะท้อนและสร้างเป็นงานศิลปะ เพื่อให้เห็นถึงคุณค่าของ เครื่องมือเครื่องใช้แบบเดิมของชวนามีบทบาทในการทำนา ปลูกข้าว หล่อเลี้ยงประชากร ของชาติ อยากให้เยาวชนคนรุ่นหลังได้ มองเห็นคุณค่าในสิ่งที่บรรพบุรุษเคยสร้างเป็นมรดก สืบทอดกันมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

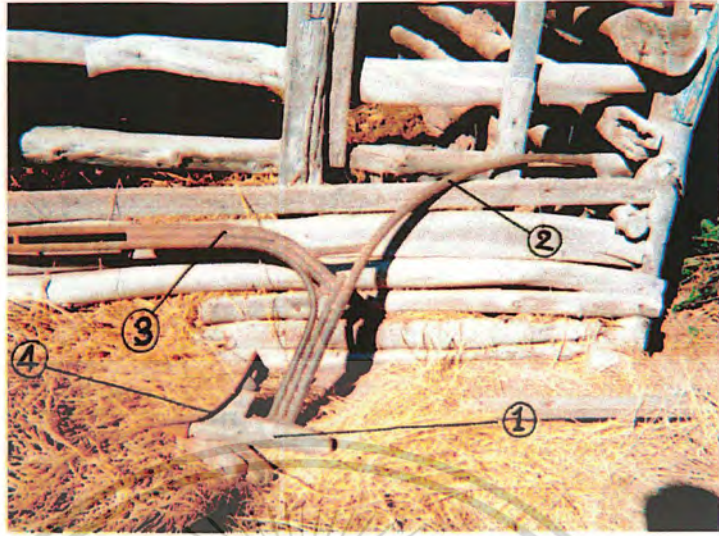


การใช้แรงงานจากวัวที่เป็นวิถีชีวิตของชาวนา ในชนบทกำลัง
จะหมดความนิยมพบเห็นได้บางส่วนในเขตชนบทเท่านั้น



ตัวคันท่อที่เป็นแบบไม้ จะสร้างและประกอบจากไม้ทั้งคันท่อ
ซึ่งปัจจุบันได้หมดความนิยมในการนำคันท่อแบบเดิมไปไถนาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ตัวคันไถที่เป็นแบบเหล็ก

1. ตัวรองใบไถหรือเรียกอีกอย่างว่าธรณีไถ
2. ค้ำไถหรือหางไถ
3. งอน ไถจะยื่นไปข้างหน้าเพื่อเกี่ยวกับแอกน้อย
4. ใบไถหรือผานไถ



แอก เป็นอุปกรณ์ที่คาดคอควายสำหรับไถนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เครื่องมือของชาวนาที่เก็บไว้หลังจากหมดความนิยม ในการทำงานแบบเดิม



คราด เป็นเครื่องมือของชาวนา ที่ใช้ในการพรวนดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ลักษณะของการใช้งานของแอกที่มีการผูกเชือกป่านไว้ด้วย

1. แอกใหญ่ที่ใช้คาดคอควาย 2. แอกน้อยที่ตึงเชือกป่าน



ค้นได้กับแอกและเชือกป่านเป็นเครื่องมือของชาวนาที่ใช้ในการ
พรวนดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



พื้นที่ของทุ่งกุลาร้องไห้เป็นเขตเกษตรกรรมที่ชาวนาใช้เป็นที่
ทำนาปลูกข้าวที่ใหญ่ที่สุดในภาคอีสานตอนล่าง



ข้าวหอมมะลิ ที่เป็นผลผลิตที่ได้จากทุ่งกุลาร้องไห้ในภาพนี้จะเรียก
ฟ่อนข้าว หรือ มัดข้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

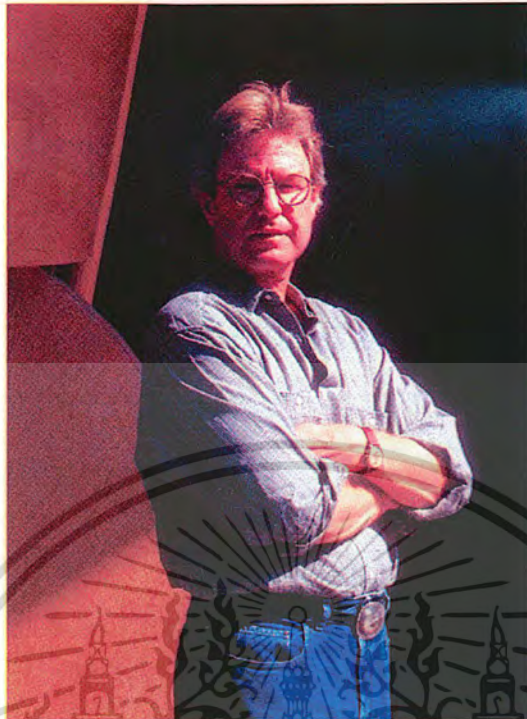
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

ศิลปะพื้นบ้านเป็นอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับสืบทอดจากคุณพ่อของข้าพเจ้าเนื่องจากท่านมีความรู้ความชำนาญในการสร้างและประกอบเครื่องมือ เครื่องใช้ของชาวนาทำให้ข้าพเจ้าผูกพันได้เห็นและได้เรียนรู้มาตั้งแต่เยาว์วัยในยามที่คุณพ่อของข้าพเจ้าท่านประกอบเครื่องมือ ข้าพเจ้าก็จะช่วยเป็นลูกมืออีกแรง ซึ่งการสร้างและประกอบเครื่องมือของชาวนานั้น ส่วนใหญ่จะประกอบจากไม้ อย่างเช่น คันไถ และ แอกที่ใช้ไถนา การสร้างคันไถจากไม้จะนิยมนำไม้จากไร่ จากสวนของตนเอง เพราะไม่ได้ซื้อจึงสะดวกต่อการประกอบเครื่องมือต่าง ๆ ที่ทำขึ้นเองแต่เมื่อข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษาศิลปะจึงได้เรียนรู้เพิ่ม ได้เห็นและปฏิบัติในศิลปะประติมากรรมแบบสมัยใหม่ ข้าพเจ้าจึงได้นำศิลปะพื้นบ้านมาผสมผสานกันเป็นศิลปะสมัยใหม่ โดยใช้รูปทรงของศิลปะแบบพื้นบ้าน แต่ใช้วัสดุและการปฏิบัติงานแบบสมัยใหม่ ก็คือประติมากรรมเชื่อมเหล็ก ซึ่งในโครงการศิลปนิพนธ์สาขาประติมากรรม ข้าพเจ้าก็จะได้ศึกษาอิทธิพลของศิลปินชาวเวนิส ที่มีชื่อเสียงในแคลิฟอร์เนียได้ มีชื่อว่า กาย ดิลล์ (GUY DILL) เขาเป็นประติมากร ที่เคยได้รับรางวัล NATIONAL ENDOWMENT FOR THE ARTS ถึง 2 ครั้ง ในช่วงปี 1971 และปี 1982 ผลงานของ GUY DILL ส่วนใหญ่จะเป็นงานประติมากรรม เชื่อมเหล็ก ผสมไม้อัด , คอนกรีต , อะลูมิเนียม กระจก รวมถึงการหล่อ BRONZE (บรอนซ์)

GUY DILL มีผลงานสะสมอยู่ในพิพิธภัณฑสถานศิลปะร่วมสมัยหลายแห่งด้วยกัน ทั้งในสหรัฐ และยุโรป เขามีผลงานสะสมอยู่ในพิพิธภัณฑสถานร่วมสมัย MOCA ในลอสแอนเจลิส พิพิธภัณฑสถานสมัยใหม่ที่ซานฟรานซิสโก และนิวยอร์ก พิพิธภัณฑสถาน WHITNEY และ SOLOMON R. GUGGENHEIM นิวยอร์ก พิพิธภัณฑสถาน CONTY MUSEUM และอื่น ๆ อีกมากมาย

GUY DILL เป็นนักศึกษารุ่นสุดท้ายของสถาบัน CHOUINAD ปี 1970 เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็ดำเนินชีวิตเป็นศิลปินมาตลอด บางครั้งได้รับเชิญเป็นอาจารย์ สอนศิลปะตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในช่วงปี 1981 - 1982 เขาได้รับเป็นหัวหน้า HEAD SCULPTUR DEPARTMENT ของมหาวิทยาลัย UCLA อีกด้วย¹

¹ วิจิตร อภิชาติเกรียงไกร, ART RECORD (กรุงเทพฯ: YEAR BOOK PUBLISHER), หน้า 36.



GUY DILL เป็นศิลปินอยู่ในเมือง VENICE
แคลิฟอร์เนียภาคใต้



ภายในห้องสตูดิโอของ GUY DILL ในเมือง VENICE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ผลงานของ GUY DILL ชื่อ ADAGIO ติดตั้งที่ CAMPUS
ในประเทศเบลเยียมวัสดุโลหะ เคลือบสังกะสี ทำสี (ดำ)



ผลงานชื่อ MAESTOSO ติดตั้งที่สวนสาธารณะ วัสดุโลหะเคลือบ
สังกะสี ทำสี (ดำ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีความผูกพันกับวิถีชีวิตของชาวนามาตั้งแต่เยาว์วัยได้เห็นและสัมผัสอยู่กับการไถ หว่าน ปลูกข้าวอยู่เป็นประจำ การทำนานั้น จะมีการสร้างและประกอบเครื่องมือเอง เป็นชีวิตที่อยู่แบบพอเพียง ไม่สร้างหนี้ ไม่ก่อปัญหาซึ่งตีชิงเด่นกัน ผลผลิตที่ได้ขึ้นอยู่กับกำลังกายและหยาดเหงื่อของตนเอง แต่แล้วในปัจจุบันยุคสมัยได้เปลี่ยนแปลงไป เครื่องมือเครื่องใช้ของชาวนา แบบเดิม เช่นคันไถแอก คราด ที่ประกอบเองเริ่มจะสูญหายเรื่อย ๆ เนื่องจากชาวนาได้ใช้เครื่องยนต์ ในการทำนากันมากขึ้นจนเครื่องมือแบบเดิมหมดความนิยมในที่สุด ข้าพเจ้าจึงสร้างสะท้อนงานศิลปะในสาขาประติมากรรม ให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวนาไทยในชนบทกับการใช้เครื่องมือทำนาแบบเดิม ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ควรค่าแก่การอนุรักษ์หวนเหวนไว้แสดงผ่านรูปทรงของเครื่องใช้ที่เป็นพลังและเลือดเนื้อของชาวนา



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค

ในกรรมวิธีสร้างสรรค ข้าพเจ้าเลือกสร้างงานประติมากรรมแบบเชื่อมเหล็ก ซึ่งเหล็กที่นำมาสร้างเป็นเหล็กแผ่นขนาด 1.2 มิลลิเมตรและเหล็กเส้นปล้องอ้อย ขนาด 3 หุน การตัดฉลุลูกเหล็กเป็นกรรมวิธีแรก โดยตัดฉลุลูกเหล็กแผ่นด้วยเครื่องจิ๊กชอกจากการร่างแบบลงบนแผ่นเหล็ก เมื่อตัดฉลุลูกเหล็กแผ่นจนได้ชิ้นส่วนแต่ละชิ้นของงานแล้วก็นำมาประกบและเชื่อมออกเป็นรูปทรง การเชื่อมขึ้นรูปทรงจะใช้วิธีเชื่อมเต็มเป็นจุดก่อน โดยให้แต่ละจุดห่างกันประมาณ 20-30 เซนติเมตร ใช้ค้อนเคาะ บีบให้มุมทั้ง 2 สนิทกัน เพราะถ้าว่ามุมของเหล็กแต่ละแผ่นไม่สนิทกันจะทำให้ตอนเชื่อมเดินเส้นไม่ดี จะเกิดการทะลุง่ายเนื่องจากเป็นเหล็กแผ่นบางมาก เมื่อเชื่อมขึ้นรูปทรงเสร็จแล้ว ขั้นตอนต่อมาก็คือการเชื่อมปิด หรือเชื่อมเดินเส้น การเชื่อมเดินเส้นนั้นทำได้หลายวิธีเช่น เชื่อมเป็นเกล็ดปลา เชื่อมให้เป็นเส้นขดกันหอย หรือเชื่อมแบบبيب (เต็มเป็นจุดติดกัน) ในที่นี้ข้าพเจ้าเลือกวิธีเชื่อมแบบبيب เพราะเหล็กเป็นแผ่นที่ใช้มีความบางมาก ประกอบกับตู้เชื่อมมีกำลังไฟสูง ถ้าหากจะเชื่อมเดินเส้น ให้เป็นเกล็ดปลา จะต้องใช้ตู้เชื่อมที่มีกำลังไฟฟ้าที่ต่ำมาก

เมื่อเชื่อมเดินเส้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือเจียรให้รอยเชื่อมดูเรียบ เพราะการเชื่อมแบบبيبเป็นรอยเชื่อมจะไม่สวยถ้าหากต้องการให้งานดู เรียบร้อย ก็ต้องใช้วิธีเจียรให้เรียบ เมื่อผ่านขั้นตอนการเจียร ขั้นตอนต่อไปก็คือพ่นสี ในการพ่นสีนั้นก่อนอื่นก็ต้องมีการตรวจชิ้นงานก่อนว่าเกิดรอยหรือว่ามีรูทะลุในชิ้นงานหรือเปล่า ถ้าหากมีรอยหรือมีรูทะลุ ก็ต้องใช้วิธีปิดรูด้วยสี ใ้ไปจากนั้นก็ขัดด้วยกระดาษทรายให้มีความเรียบ ต่อไป จะเป็นขั้นตอนการพ่นสี การพ่นสีลำดับแรกก็ต้องการพ่นสีรองพื้น โดยพ่นรองพื้นบาง ๆ ก่อนในการพ่นครั้งแรก เมื่อสีรองพื้นพ่นตอนแรกแห้งสนิทจึงพ่นสีรองพื้นอีกเป็นครั้งที่ 2 ซึ่งการพ่นแบบนี้จะทำให้สีชั้นต่อไปแห้งเร็ว และในขณะที่พ่นสีก็จะไม่จับกันเป็นก้อนและไหลอีกด้วย

การพ่นสีรองพื้นของชิ้นงานจะนิยม พ่นทับกันประมาณ 2 - 3 ครั้ง ในที่นี้ข้าพเจ้าเลือกพ่นทับ 2 ครั้ง จากนั้นก็จะเป็นการพ่นสีจริง สีจริงที่ข้าพเจ้าพ่นก็คือ สีแดง 70 % และสีทอง 30 % สีแดง 70 % จะพ่นรวม ๆ ภายในชิ้นงานทั้งหมด แต่ สีทองจะพ่นเฉพาะ ชิ้นงานที่เป็นเหล็กเส้นที่แทนค่าของเชือกป่านที่พันเป็นเกลียว

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

แนวคิดในการสร้างภาพร่าง เป็นแนวคิดที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากความผูกพัน และวิถีชีวิตชาวนาในชนบทซึ่งเป็นบ้านเกิด เนื้อหาในภาพร่างเป็นเรื่องราวของเครื่องมือ เครื่องใช้ของชาวนา ยกตัวอย่าง เช่น งอนไถ, หางไถ, แอก และเชือกป่าน ในการสร้าง ภาพร่างชิ้นที่ 1

ข้าพเจ้าได้เขียนร่างเป็นภาพลายเส้นก่อนประมาณ 20 ภาพแล้วเลือกภาพเส้นที่มี ลักษณะตามความชอบ มาสร้างเป็นภาพร่าง 3 มิติโดยใช้กระดาษขึ้นตัดเป็นรูปทรงตามที่ ได้ร่างเส้นไว้ ตัดประกอบภาพร่างด้วยกาว ภาพร่างในชุดที่ 1 มีอยู่ 3 ชิ้น เมื่อประกอบ เสร็จแล้วก็พ่นสีแดงตรงที่พ่นสีแดงนั้นส่วนใหญ่จะเป็นรูปทรงของส่วนประกอบต่าง ๆ ของ คันไถเช่น งอนไถ, หางไถ, และแอก ซึ่งสีแดงข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงสีที่แทนค่าของ เลือด เนื้อชาวนา ส่วนสีทองจะระบายเฉพาะรูปทรงที่เป็นเส้นบิดพันกันเป็นเกลียว แสดงถึงเชือก ป่านสีทองแทนค่าถึงความผูกพัน และคุณค่าที่ควรอนุรักษ์ ซึ่งเนื้อหาในวิถีชีวิตของชาวนา ข้าพเจ้าได้นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างภาพร่าง ดังในรูปภาพประกอบของภาพร่างชุดที่ 1 ที่มีอยู่ 2 ชิ้น และได้นำมาขยายเป็นงานจริงทั้ง 2 ชิ้น

กระบวนการสร้างงาน

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างมาขยายเป็นงานจริงโดยขั้นตอนแรกจะร่างลายเส้นลงบน กระดาษเทาขาวบาง ซึ่งได้กำหนดขนาดงานจริงทั้งหมดเท่ากับ 1 : 100 เซนติเมตร ที่มี ความใหญ่กว่า ภาพร่างประมาณ 14 เท่า เมื่อร่างลายบนกระดาษเทาขาวเสร็จจึงตัดกระดาษ ตามรอยร่างให้เป็นฟอร์ม นำไปทาบกับแผ่นเหล็กขนาด 1.2 มิลลิเมตร ใช้ปากกาเขียน เหล็กขีดเส้นไปตามขอบกระดาษที่ตัดมาเมื่อขีดเส้นบนแผ่นเหล็กเสร็จ นำมาตัดละดูแผ่น เหล็กด้วยจิ๊กซอไฟฟ้าให้เป็นชิ้นส่วนจนครบ ใช้เครื่องเจียร์แต่งขอบของแผ่นชิ้นงานเพื่อ สะดวกในการประกบมุม เพราะต้องประกบมุมให้สนิทในขั้นตอนของการเชื่อมไฟฟ้า เมื่อ มุมประกบกันสนิท จะทำให้การเชื่อมเดินเส้นสม่ำเสมอ เหล็กจะไม่ทะลุเป็นรู และรอย เชื่อมเดินเส้นก็จะสวยเท่ากัน เมื่อเชื่อมประกบแผ่นเหล็กรูปทรงเสร็จก็ใช้เครื่องเจียร์ขัดตาม รอยเชื่อมที่เป็นรอยขรุขระให้ดูเรียบ จากนั้นจะเป็นการประกอบชิ้นงานแต่ละชิ้นเข้าด้วยกัน เมื่อประกอบเสร็จขั้นตอนต่อไปก็คือการพ่นสี ในการพ่นสีบนชิ้นงานจะพ่นสีรองพื้นก่อนสี เทาก่อน เมื่อสีรองพื้นแห้งสนิท จึงพ่นสีแดงซึ่งเป็นสีจริง สีแดงจะพ่นรวม ๆ บนชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งหมดเสร็จแล้วจึงใช้สีทองระบายคัตส่วนที่เป็นเหล็กเส้นปล้องอ้อยที่ข้าพเจ้าใช้แทนค่าเป็น
เชือกป่านที่ใช้ในการไถนา



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานการสร้างสรรค์โครงการศิลปนิพนธ์ในสาขาประติมากรรมชื่อจินตนาการ จากเครื่องมือเครื่องใช้ของชาวนานี้เป็นงานประติมากรรมที่สร้างขึ้นจากเหล็กแผ่น 70 เเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นเหล็กแผ่นขนาด 1.2 มิลลิเมตร โดยนำมาตัดเป็นรูปทรงโค้งวงรีและ เชื่อมออกให้มีปริมาตร ตามรูปทรงของงอนไถแบบเรขาคณิต ซึ่งการเชื่อมเหล็กตามรูปทรง ของงอนไถที่เป็นวงรีและโค้งเข้าหากันจะมีความหมายต่องานก็คือ ความแข็งแรงมั่นคง ความหนักแน่น ส่วนเหล็กเส้นปล้องอ้อยที่นำมาสานและพันกันแทนค่าของเชือกป่าน อย่างไรก็ตามก็ตั้งงานศิลปะในสาขาประติมากรรมเชื่อมเหล็ก ก็ยังต้องศึกษาในทางปฏิบัติงานแบบสมัย ใหม่โดยเรียนรู้ในเรื่องของการสร้างและการประกอบงานจากประสบการณ์ในการทำงาน ทัศนธาตุที่ข้าพเจ้านำมาใช้ได้แก่ ความแบนเรียบของแผ่นเหล็กรูปทรงที่เป็นวงรีประกบกัน และรูปทรงที่เป็นครึ่งวงกลมส่วนเส้นที่สานกันนั้นจะเป็นการแทนค่าของเชือกป่านที่เป็นรูป ทรงอิสระที่เป็นเส้นเกลียวบิดพันกันซึ่งข้าพเจ้าตั้งใจที่จะให้งานมีความตัดกันระหว่างการ สร้างรูปทรงแบบแบนโค้ง 70 เเปอร์เซ็นต์และสร้างรูปทรงอิสระที่เป็นบิดพันกัน 30 เเปอร์เซ็นต์เพื่อความสมดุลในทัศนธาตุ

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง (Forms)



ก



ข

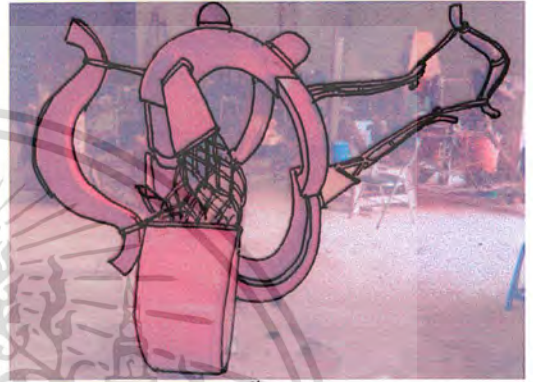
ก. รูปทรงเป็นแบบโค้งและแบนเรียบ ในส่วนปลายจะแหลม แต่มีการตัดออกเพื่อให้เห็นถึงการปักให้จมลงไปในพื้นที่ หรือเรียกว่า ผานไถ

ข. รูปทรงเป็นแบบโค้ง มีปริมาตรเป็นเหลี่ยม ส่วนปลายของชิ้นงานจะโค้งมนหรือเรียกว่า งอนไถ

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์



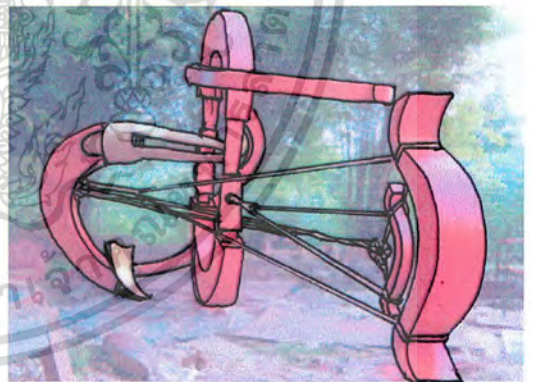
ผลงานชิ้นที่ 1



ภาพวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1



ผลงานชิ้นที่ 2



ภาพวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงที่เป็นเส้นโค้งในสัดส่วนทั้งหมดเพื่อให้โครงสร้างรวม ๆ ดูไม่ขัดตา อีกอย่างก็คือการผันสีแดงในปริมาณ 70 % เพื่อให้ปริมาณของสีแดงอยู่ในส่วนที่เป็นพื้นที่ใหญ่ เมื่อดูรวม ๆ แล้ว สีแดงจะครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของงานทำให้ดูไม่ขัดตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

ในงานประติมากรรมของข้าพเจ้าเน้นในเรื่องของความหลากหลายในด้านความขัดแย้งของรูปทรง เส้น พื้นผิว และสีที่ใช้ โดยรูปทรงเป็นรูปทรงแบบวงรี และครึ่งวงกลม รูปทรงที่เป็นเหลี่ยม โค้งแบนรูปทรงแบบอิสระ ส่วนเส้นพื้นผิวข้าพเจ้าใช้วิธีให้วัสดุมีพื้นผิวและเส้นที่ตัดกัน โดยเส้นที่ใช้ในงานจะมีลักษณะพื้นเป็นเกลียวส่วนเส้นของรอบนอกโครงรวม ๆ จะเป็นเส้น โค้งแบนเรียบ

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในตัวงานข้าพเจ้าเลือกใช้ รูปทรงของผานไถ, งอนไถ และเส้นของเชือกป่านที่ตรงไปหากันระหว่างแอกที่วางวางในแนวตั้งทำให้แต่ละด้านของงานประติมากรรมมองเห็นได้รอบด้านและเกิดความสมดุลกันในแต่ละด้าน

4. สัดส่วน (Proportion)

หมายถึงความสัมพันธ์ของขนาด ความยาว ความสูง และความลึกในงานประติมากรรมของข้าพเจ้าชิ้นที่ 2 งานจริง ขนาดมีความใหญ่เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการสร้างสัดส่วนที่เป็นขนาดให้ดูมีพลังสะท้อนได้ถึงการใช้แรงงานของชาวนาที่สัมพันธ์กับความคิด

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นที่ข้าพเจ้าสร้างในงานก็คือ ใช้สีแดงที่แทนค่าของเลือดเนื้อของชาวนา ตัดกับสีทองที่แทนถึง ความมีคุณค่าในขนาด 70 ต่อ 30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอยู่ในส่วนของสีที่ตัดกันและการสร้างงานให้มีขนาดใหญ่เพื่อสร้างความเป็นเด่นให้งานเกิดความน่าสนใจมีพลัง

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

เส้นตรงที่แทนค่าของเชือกป่าน เป็นส่วนประกอบของการเห็นที่ข้าพเจ้าสร้างให้มีขนาดใหญ่กว่าความเป็นจริง มีทิศทางที่แสดงถึงการดึงการลากทำให้งานเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวในเรื่องของการลากดึง

7. การจำกัด (Economy)

ข้าพเจ้ามีการจำกัดของงานในส่วนที่เป็นตัวคันไถ โดยตัดทอนให้เหลือน้อยมากที่สุด จะมีแค่รูปทรงที่เป็นตัวงอนไถ ผานไถ และหางไถเท่านั้น เพื่อให้งานดูไม่รกรุงรังจนเกินไป

บทที่ 5

บทสรุป

ในโครงการศิลปนิพนธ์สาขาประติมากรรม ข้าพเจ้าได้สร้างผลงานที่เป็นวิถีชานาตามความเชื่อและความผูกพันที่มีต่อบ้านเกิด โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์งานประติมากรรมเชื่อมเหล็ก ซึ่งเนื้อหาและที่มานั้นข้าพเจ้าได้มองย้อนกลับไปในครั้งที่ชานายังคงใช้ชีวิตแบบเดิมอยู่ แต่ในปัจจุบันสิ่งที่ได้เห็นในโครงการศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้ากำลังจะสูญหายเนื่องจากค่านิยมใหม่ของชานา เพราะได้นำเอาเครื่องยนต์ มาใช้กับการเกษตรในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การทำไร่, ทำนา, ทำสวน ที่เป็นอาชีพหลักของเกษตรกรไทยจนเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่บรรพบุรุษได้สร้างเป็นมรดกสืบทอดกันมา สูญหายไปบ้างหรือถ้าหลงเหลืออยู่ก็เป็นแค่วัตถุของสะสมที่ดูไร้ค่า ดังนั้นข้าพเจ้าจึงคิดและสร้างสะท้อนงานศิลปะออกมาเพื่อให้เห็นถึงเครื่องมือเครื่องใช้แบบเดิมของชานาที่เคยมีคุณค่าต่อชานาในอดีต โดยมุ่งเน้นถึงเครื่องมือสำหรับไถนาซึ่งประกอบด้วย คันไถ แอก เขือกป่าน เป็นต้น ในงานประติมากรรมของข้าพเจ้าต้องการแทนค่าให้ดูพลังในการใช้แรง ลาดคิ่ง ด้วยหยาดเหงื่อและเลือดเนื้อที่บรรพบุรุษชานา ได้สร้างไว้ให้ลูกหลาน เพื่อให้ลูกหลานได้มองเห็นคุณค่าในมาดกที่ควรหวงแหน ไม่ควรจะทอดทิ้งเพราะถ้าหากบรรพบุรุษไม่สร้างไว้ ปัจจุบันเกษตรกรในเมืองไทยคงจะไม่มีวัฒนธรรมที่เป็นของตัวเองเหมือนเช่นอย่างนี้ก็ได้ ข้าพเจ้าจึงได้สร้างโครงการศิลปนิพนธ์สาขาประติมากรรมในวิถีชานาเพื่อเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่อยากให้เห็น และลูกหลานเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ตระหนักถึงการอนุรักษ์มรดกที่มีคุณค่าเหล่านี้ให้ดำรงอยู่คู่กับเกษตรกรเรื่อย ๆ ไป

บรรณานุกรม

เกียรติศักดิ์ ชานนารอด. **KIETTISAK A PERSPECTIVE**. กรุงเทพมหานคร:

อัมรินทร์ พรินตัง แอนด์ พับลิชชิง จำกัด, 2545

ชุต นิมเสมอ. **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์, 2539

ดำรงค์ จุลถาวรทรัพย์. **ท่องโลกธรรมชาติ**. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรินตัง เฮาส์, 2540

ไพฑูลย์ เครือแก้ว. **ลักษณะสังคมไทย**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทบพิช จำกัด, 2518

วิจิตร อภิชาติเกรียงไกร. **ART RECORD**. กรุงเทพมหานคร: YEAR BOOK

PUBLISHING, 2545



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ



ชื่องาน “พลังเลือดเนื้อชาวนา” หมายเลข 1
 เทคนิค เชื่อมโลหะทำสี่ประกอบไม้
 ขนาด 150x250x160 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ



ชื่อผลงาน “พลังเลือดเนื้อชาวนา” หมายเลข 2
 เทคนิค เชื่อมโลหะทำสีประกอบไม้
 ขนาด 480x700x400 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายสุพรรณ หารลือ

เกิด 16 มีนาคม 2519

ที่อยู่ 73 หมู่ 5 ต.ทุ่งกุลาร้องไห้ อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ 32120

โทร 09-794-3325

ประวัติการศึกษา

- วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์
- สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงงาน

- 2543 - ร่วมแสดงงานจิตรกรรมสีน้ำมันทิวทัศน์ขนาดใหญ่ ณ หอศิลป์ชั่วคราว
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 2545 - ร่วมแสดงงานนักศึกษาจิตรศิลป์ ณ หอสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- ร่วมแสดงงานศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 14

เกียรติประวัติ

- 2538 - รางวัลชมเชย SILK SCREEN การประกวดทักษะวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับหนึ่ง ประเภทวาดเส้น ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์
- 2539 - รางวัลรองชนะเลิศอันดับหนึ่ง การประกวดออกแบบโปสเตอร์ รณรงค์การ
ประหยัดน้ำ งานวันวิทยาศาสตร์ ณ สถาบันราชภัฏสุรินทร์
- 2542 - ทุนอุดหนุนบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด
- 2543 - ทุนอุดหนุนบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด
- 2544 - ทุนอุดหนุนบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด
- 2545 - ทุนอุดหนุนบริษัท สหวนิช จำกัด
- ทุนอุดหนุนบริษัท สหวนิช จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้